

πιδόχοτο. "Οπου φύγη - φύγη. Και δ ἐκ παρεξηγήσεως τρομερὸς Γιοννάν κομίτα - μι (!!) 'βρίσκεται σφηνωμένος σὲ εἶκοσι χέρια, ποῦ ζητοῦν νὰ τὸν πάρουν στὴ φυλακή.

Μοῦ ἀναφέ τὸ αἷμα στὸ κεφάλι γιὰ τὸ ἄδικο. Ήεχνῷ τὰ ὅδιά μου τὰ βάσανα, καὶ ὅπως ἥμουν νευριασμένος, βγαίνω ἔξω γιὰ νὰ ἔξηγήσω τουρκιστὶ εἰς τὸν ἔξυπνον ἀστυνόμον τὰ δικτρέξαντα.

"Εκεῖνος ἀφοῦ μὲ κατεμέτρησε μὲ ἔνα βλέμμα ὅποπτον ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν :

— "Α! καὶ σὺ εἶσαι κομιτατζῆς!.. Κόπιασε μέσα! μοῦ λέγει καὶ νεύει εἰς τοὺς χωροφύλακας.

Μᾶς ἀδράχνουν, ποῦ λέξ, φίλε μου, καὶ τοὺς δύο χωρὶς ἄλλην διαδικασίαν καὶ μᾶς ἀπάγουν ἐν θριάμβῳ στὸ φρέσκο. 'Εννοεῖς ὅτι, ἐπειτα ἀπὸ μίαν ἑβδομάδα, καὶ μετὰ πολλὰς «Ο ἀστυνόμος τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὸν γιακᾶν...» ἀνακρίσεις, διαθούλια, τρεχάματα, ἔθεωματα, μᾶς ἀπέλυσαν, διότι: ἔγινε... γιαγνίς ὀλντοῦ!

Αλλὰ διὰ νὰ μὴ πᾶνε τόσο: ἀστυνομικοὶ κόποι στὸ βρόντο, μᾶς ἐκάθισαν μιὰ καταγγελία... ἐπὶ ἀντιστάσει κατὰ τῆς ἔξουσίας!...

Τώρα, δ θεός νὰ βάλῃ τὸ χέρι του νὰ τὰ ἔμπερδέψωμε. Αὐτὰ εἶνε τὰ χάλια μου μὲ τὸν κακούργον Χάλεϊ, ποῦ νὰ ὅψεται..

Σὲ φιλῶ, ίδικός Σου
Όνούφριος Παχωμίου

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Κ. Τειτσελίκης

*Eἰς ῥοδοπάρειον κυρίαν
ἐπιστέλλονταν μοι "πολλοὺς ἀσπασμούς"*

Μογ στέλνεις «ἀσπασμούς» μέσα στὸ γράμμα ποὺ χάνουν τὴν φρεσκάδα τους στὸ δρόμο...

Θαρρῶ πῶς πάει ἀδικα δ κόπος...

Παράγγελνέ μου κ' ἔρχομ' ἐν τῷ ἄμα,
μὴ δίνῃς βάρος στὸ φτωχὸ τὸ ταχυδρόμο·
ἔρχομαι καὶ τοὺς παίρνω αὐτοπροσώπως!..

ΕΩΣΦΟΡΟΣ

